

HANDHAVINGSCOLLEGE

ARREST

van 12 maart 2026 met nummer
in de zaak met rolnummer

Verzoekende partij

vertegenwoordigd door advocaat , met
woonplaatskeuze te

Verwerende partij

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering, ten verzoeken van de Vlaamse minister van Omgeving
en Landbouw

vertegenwoordigd door advocaten
, met woonplaatskeuze te

I. Voorwerp van het beroep

Verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 4 augustus 2025 de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke entiteit van 27 juni 2025 met nummer waarmee haar een alternatieve bestuurlijke geldboete wordt opgelegd van 12.350 euro wegens schending van artikel 5.4.9, §1 van het decreet van 5 april 1995 houdende de algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna: DABM) en de artikelen 4.2.3.1, 3° en 5.3.2.4, §1 van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (hierna: VLAREM II). Er wordt haar met name verweten dat ze de emissiegrenswaarden voor de parameters BZV, benzo(a)pyreen, benzo(ghi)peryleen, indeno(123cd)pyreen, en pyreen heeft overschreden bij de lozing van bedrijfsafvalwater in oppervlaktewater.

II. Rechtspleging

Verwerende partij legt het administratief dossier neer en dient een antwoordnota in.
Verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

Partijen worden opgeroepen voor de openbare zitting van 22 januari 2026. Ze stemmen in met het schriftelijk behandelen en in beraad nemen van de vordering (artikel 41, §3 van het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges - hierna: Procedurebesluit).

III. Feiten

1.

Op 7 april 2022 stelt een toezichthouder bij de afdeling Handhaving van het departement Omgeving (hierna: verbalisant) lastens verzoekende partij het volgende vast:

“ ...

Korte beschrijving van het bedrijf

(Verzoekende partij) is een klasse 1-ingedeelde inrichting voor het reinigen van tankwagens en containers.

...

Vergunningstoestand

...

6. Bijzondere lozingsvoorwaarden:

Parameter	Norm (mg/l)
chloride	1.000
nitriet-N	2
AOX	0,4
VOX	0,05
CZV	300 (tot 17 augustus 2022)
Barium	0,7

...

Vaststellingen

Op 20 januari 2022 omstreeks 8u35, evenals op 24 februari 2022 omstreeks 8u30, heb ik mij (in aanwezigheid van ... van erkend labo ...) naar hogervermeld bedrijf begeven teneinde een schepstaal te nemen van het geloosde bedrijfsafvalwater. Afschriften van de respectievelijke verslagen van monsterneming en meting zijn opgenomen in bijlagen ...

Uit de ontvangen analyseresultaten, waarvan afschrift in bijlagen ... , bleken meerdere normoverschrijdingen.

Naar aanleiding daarvan werden de tegenanalyseresultaten opgevraagd, evenals een duiding bij de vastgestelde normoverschrijdingen. De ontvangen tegenanalyseresultaten zijn opgenomen in bijlagen ...

In onderstaand overzicht worden de parameters weergegeven waarvoor (na verrekening van de meetfout in het voordeel van het bedrijf) uit de analyseresultaten een normoverschrijding weerhouden werd:

				20-01-2022		
Parameter		Eenheid	Norm	Analyse- Resultaat	Resultaat contrastaal	Meetonzekerheid (bijl.4.2.5.2-art.4)
PAK	acenafteen	µg/l	0,06	0,27	<0,0984	50%
	fenantreen	µg/l	0,1	1,0	<0,0984	50%
	antraceen	µg/l	0,1	0,32	<0,0492	50%
	fluoranteen	µg/l	0,05*	0,32	0,0552	50%
	pyreen	µg/l	0,05*	0,69	0,190	50%
	benzo(b)fluoranteen+ benzo(k)fluoranteen	µg/l	Σ=0,03	0,093 + 0,043	0,0499+ <0,0250	50%
	benzo(a)pyreen	µg/l	0,05*	0,12	<0,0984	50%
	Som PAK (16 van EPA)	µg/l	1	4,5	0,564	50%

			24-02-2022			
Parameter		Eenheid	Norm	Analyse- Resultaat	Resultaat contrastaal	Meetonzekerheid (bijl.4.2.5.2-art.4)
Zwevende stoffen		mg/l	60	170	95	40%
BOD		mg O ₂ /l	25	87	100	40%
COD		mg O ₂ /l	500	538	523	40%
PAK	pyreen	µg/l	0,05*	0,65	0,854	50%
	Benzo(b)fluoranteen + benzo(k)fluoranteen	µg/l	Σ=0,03	0,081 + <0,030	0,0948 + 0,0474	50%
	Benzo(a)pyreen	µg/l	0,05*	0,11	0,163	50%
	Indeno (1,2,3,c1d)pyreen + Benzo(ghi)peryleen	µg/l	0,05 + 0,05*	<0.030 + 0,13	0,0578 + 0,171	50%

	Som PAK (16 van EPA)	µg/l	1	1,1	2,43	50%
--	----------------------	------	---	-----	------	-----

*de rapportagegrens geldt als norm bij gebrek aan een IGS of indien het IGS lager is dan het RG

Eventuele normoverschrijdingen die uitsluitend bleken uit de tegenanalyse, zijn niet opgenomen in bovenstaand overzicht.

...

Beoordeling van de analyseresultaten

...

Besluit

Rekening houdend met (1) het laagste resultaat van het eigen staal en van het contrastaal, evenals rekening houdend met (2) de bepalingen van afdeling 4.2.6. van Vlarem II, wordt de grenswaarde voor volgende parameters geacht overtreden te zijn:

- in het schepstaal dd. 20 januari 2022:

o pyreen

- in het schepstaal dd. 24 februari 2022:

o BOD;

o pyreen;

o benzo(b)fluoranteen + benzo(k)fluoranteen;

o benzo(a)pyreen;

o indeno(1, 2, 3, c, d)pyreen + benzo(ghi)peryleen

De vastgestelde normoverschrijding voor COD in het staal van 24 februari 2022 dient bevestigd te worden in een volgende staalname, vermits de gemeten waarde lager is dan tweemaal de geldende norm doch, na verrekening van de meetonzekerheid, hoger is dan de voor die parameter geldende emissiegrenswaarde.

...

Bestuurlijke maatregel

... Voormelde wijst op een aanhoudende ontoereikende efficiëntie van de waterzuivering om het respecteren van de geldende normen te garanderen. Dit wordt bevestigd door het voorwerp van voorliggend proces-verbaal ... Omwille van het herhaald en langdurig karakter van normoverschrijdingen in het geloosde afvalwater, wordt ... beslist over te gaan tot het nemen van een bestuurlijke maatregel ... Een afschrift van deze bestuurlijke maatregel is opgenomen in bijlage ..."

Deze vaststellingen worden opgenomen in het aanvankelijk proces-verbaal nr.

van 7 april 2022, dat op dezelfde datum wordt afgesloten (hierna: PV) en wordt verstuurd aan de procureur des Konings en aan verzoekende partij met een aangetekende brief.

2.

Op 14 oktober 2022 ontvangt de gewestelijke entiteit de melding van de procureur des Konings van 13 oktober 2022, dat het milieumisdrijf niet strafrechtelijk zal worden behandeld.

3.

Op 24 november 2022 brengt de gewestelijke entiteit verzoekende partij op de hoogte van haar voornemen om op basis van het PV eventueel een alternatieve bestuurlijke geldboete en een voordeelontneming op te leggen. Ze nodigt verzoekende partij daarbij uit om haar schriftelijk verweer mee te delen, eventueel vergezeld van een vraag tot hoorzitting, terwijl deze ook de mogelijkheid krijgt om inzage te vragen in het administratief dossier.

Verzoekende partij dient op 22 december 2022 bij de gewestelijke entiteit een schriftelijk verweer in, waarbij ze vraagt om te worden gehoord.

4.

Op 5 december 2024 vraagt de gewestelijke entiteit bijkomende inlichtingen aan de verbalisant over de stand van zaken met betrekking tot de naleving door verzoekende partij van de emissiegrenswaarden. De verbalisant maakt deze inlichtingen op 9 december 2024 over.

5.

De gewestelijke entiteit legt op 27 juni 2025 een bestuurlijke geldboete op, waarvan verzoekende partij met een aangetekende brief van 3 juli 2025 in kennis wordt gesteld. Dat is de bestreden beslissing.

6.

Er zijn door de verbalisant lastens verzoekende partij nog verschillende aanvankelijke processen-verbaal opgemaakt, wegens verschillende schendingen door haar exploitatie van de milieuvoorschriften op verschillende tijdstippen. Op basis hiervan zijn er tegen verzoekende partij nog drie andere bestuurlijke boeteprocedures opgestart, in het kader waarvan er op dezelfde datum als de bestreden beslissing drie onderscheiden boetes zijn opgelegd. Alle boetes worden door verzoekende partij bij het College betwist. Het betreft met name volgende dossiers:

- Op 15 maart 2021 wordt er lastens verzoekende partij een aanvankelijk proces-verbaal (nr. opgesteld wegens overschrijding van de emissiegrenswaarden voor de parameters BZV, CZV, totaal fosfor, zwevende stoffen, xylenen, tolueen, ethylbenzeen, acenafteen, benzo(a)pyreen, anthraceen, benzo(a)anthraceen, benzo(ghi)peryleen, indeno(123cd)pyreen, benzo(b)fluorantheen, benzo(k)fluorantheen, fenentreen, fluorantheen

en naftaleen. De gewestelijke entiteit legt op basis hiervan met een beslissing met nummer _____ aan verzoekende partij een alternatieve bestuurlijke geldboete op van 34.800 euro. Verzoekende partij heeft hiertegen bij het College een verzoek tot vernietiging ingesteld, dat is gekend onder rolnummer _____.

- Op 19 juli 2021 wordt er lastens verzoekende partij een aanvankelijk proces-verbaal (nr. _____) opgesteld wegens overschrijding van de emissiegrenswaarden voor de parameters BZV, xylenen, ethylbenzeen, acenafteen en naftaleen. De gewestelijke entiteit legt op basis hiervan met een beslissing met nummer _____ aan verzoekende partij een alternatieve bestuurlijke geldboete op van 9.200 euro. Verzoekende partij heeft hiertegen bij het College een verzoek tot vernietiging ingesteld, dat is gekend onder rolnummer _____.

- Op 7 oktober 2021 wordt er lastens verzoekende partij een aanvankelijk proces-verbaal (nr. _____) opgesteld wegens overschrijding van de emissiegrenswaarden voor de parameters BZV en CZV. De gewestelijke entiteit legt op basis hiervan met een beslissing met nummer _____ aan verzoekende partij een alternatieve bestuurlijke geldboete op van 6.625 euro. Verzoekende partij heeft hiertegen bij het College een verzoek tot vernietiging ingesteld, dat is gekend onder rolnummer _____.

De verbalisant heeft naar aanleiding van de achtereenvolgende processen-verbaal wegens de wederrechtelijke lozingen van bedrijfsafvalwater op 7 april 2022 aan verzoekende partij ook een besluit houdende bestuurlijke maatregelen opgelegd.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

A. Opschrift verzoekschrift

Standpunt van de partijen

1.

Verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het verzoekschrift omdat het opschrift 'verzoekschrift tot instelling van hoger beroep tegen en tot nietigverklaring van een boetebeslissing' afwijkt van het formeel vereiste opschrift 'verzoek tot vernietiging', conform artikel 25/1 van het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (hierna: Procedurebesluit).

2.

Verzoekende partij betwist het belang van verwerende partij bij deze exceptie omdat duidelijk is dat het voorwerp van het verzoekschrift de vernietiging van de bestreden beslissing is. Ze betwist ook de gegrondheid van de exceptie omdat uit het opschrift van het verzoekschrift duidelijk blijkt dat ze daarmee de vernietiging beoogt van de bestreden beslissing, ongeacht het beperkt tekstueel verschil met de formele vereiste in artikel 25/1 Procedurebesluit. Ze merkt op dat deze formele vereiste bovendien niet is voorgeschreven op straffe van onontvankelijkheid.

Beoordeling door het College

Ongeacht de vaststelling dat artikel 25/1, lid 1, 1° Procedurebesluit bij voorliggende procedure niet van toepassing is, blijkt zowel uit het opschrift als uit de inhoud van het verzoekschrift duidelijk dat verzoekende partij daarmee een verzoek tot vernietiging instelt tegen de bestreden beslissing. Verwerende partij betwist op zich niet dat ze hierdoor niet in verwarring is gebracht over de strekking van het verzoekschrift, zodat niet blijkt dat ze door dit opschrift is benadeeld of dat haar rechten van verdediging hierdoor zijn geschonden. De formaliteit van het vereiste opschrift van het verzoekschrift mag bovendien, in het licht van het waarborgen van een effectief recht op toegang tot de rechter, niet overdreven strikt worden beoordeeld. De exceptie wordt verworpen.

B. Omschrijving belang

Standpunt van de partijen

1.

Verwerende partij betwist de onontvankelijkheid van het verzoekschrift omdat dit geen omschrijving bevat van het belang van verzoekende partij, conform artikel 25/2, §1, 1° Procedurebesluit.

2.

Verzoekende partij stelt dat ze overeenkomstig artikel 16.4.39, lid 1 DABM, als overtreder aan wie de bestreden boete is opgelegd, van rechtswege belang heeft bij voorliggende procedure, zodat ze haar belang niet nader moet verantwoorden, terwijl dit voor zoveel als nodig duidelijk blijkt uit de aangevoerde middelen. Ze merkt op dat deze formele vereiste bovendien niet is voorgeschreven op straffe van onontvankelijkheid.

Beoordeling door het College

Ongeacht de vaststelling dat artikel 25/2, §1, 1° Procedurebesluit bij voorliggende procedure niet van toepassing is, blijkt uit de bestreden beslissing duidelijk dat de boete is opgelegd aan verzoekende partij, zodat ze in het licht van artikel 16.4.39, lid 1 DABM evident belang heeft om hiervan de vernietiging na te streven. Dit wordt door verwerende partij overigens op zich niet betwist. De exceptie wordt verworpen.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste en derde middel

Standpunt van de partijen

1.

Verzoekende partij voert de schending aan van:

- de artikelen 16.4.29 en 16.4.37 DABM
- de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen
- de redelijke termijn, het zorgvuldigheids-, het redelijkheids- en het proportionaliteitsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Ze betwist in essentie de begroting van de boete in de bestreden beslissing. Ze uit daarbij in het bijzonder kritiek op de degelijkheid van de beoordeling door de gewestelijke entiteit van het waarderingscriterium van de omstandigheden. Ze verwijt de gewestelijke entiteit met name dat de herleiding van het boetebedrag, omwille van de overschrijding van de redelijke termijn waarbinnen een boetebeslissing moet worden genomen, niet afdoende is gemotiveerd en kennelijk onredelijk is (eerste en derde middel). Ze verwijt de gewestelijke entiteit ook dat het boetebedrag ten onrechte niet wordt herleid omwille van haar precaire financiële draagkracht (derde middel).

Wat betreft het lange tijdsverloop van de bestuurlijke boeteprocedure, stelt ze (onder het eerste en derde middel) dat de gewestelijke entiteit haar ordetermijn, waarbinnen ze in beginsel een boetebeslissing moet nemen, met ongeveer 32 maanden heeft overschreden. Ze stelt dat dit tijdsverloop kennelijk onredelijk is, te meer de bestreden beslissing geen afdoende motivering bevat waarom de gewestelijke entiteit haar decretale beslissingstermijn dermate heeft overschreden. Ze meent dat er hiervoor ook geen aanvaardbare verklaring bestaat omdat het milieumisdrijf niet complex is en er geen doorgedreven onderzoek is vereist, terwijl ze haar schriftelijk verweer na de kennisgeving van de opstart van de boeteprocedure

tijdig heeft overgemaakt. Ze merkt op dat er sindsdien ook geen onderzoekdaden meer zijn gesteld, behalve een vraag van de gewestelijke entiteit tot aanvullende inlichtingen aan de verbalisant begin december 2024, die evengoed veel eerder kon worden gesteld. Ze stelt dat de gewestelijke entiteit in de bestreden beslissing ook niet afdoende motiveert waarom ze de boete, in het licht van de manifeste overschrijding van haar beslissingstermijn, heeft herleid met ongeveer 25%, zodat niet kan worden nagaan of de boeteherleiding evenredig is met de termijnoverschrijding en of de gewestelijke entiteit haar discretionaire bevoegdheid ter zake niet op kennelijk onredelijke wijze heeft uitgeoefend. Ze merkt daarbij op dat de beweerde ernst van de feiten tegenstrijdig is met de onredelijke lange duurtijd van de bestuurlijke boeteprocedure, waardoor het voor haar lange tijd onzeker was of ze nog zou worden beboet en hoe hoog de boete zou zijn. Ze stelt dat de herleiding van de boete, in het licht van de concrete omstandigheden, disproportioneel klein is en niet in verhouding staat met de overschrijding door de gewestelijke entiteit van haar beslissingstermijn. Ze verwijt de gewestelijke entiteit daarbij dat deze haar eigen stilzitten onvoldoende in rekening brengt, en dat de boeteherleiding geen adequaat herstel vormt voor de zichtbare nadelen die ze hierdoor heeft geleden. Ze meent dat er om die reden geen boete meer kan worden opgelegd, dan wel dat een gebeurlijke boete minstens met meer dan 25% moet worden herleid.

Wat betreft de ontstentenis van herleiding van het boetebedrag omwille van haar geringe financiële draagkracht, stelt ze (onder het derde middel) dat deze omstandigheid relevant is in het licht van de vaststelling dat een boete een punitieve sanctie is, met leedtoevoeging als primair doel. Ze meent dat een boete pas effect heeft, als deze door de overtreder kan worden gedragen en de werking van de onderneming hierdoor niet in het gedrang komt. Ze stelt dat de gewestelijke entiteit de grootte en financiële draagkracht van een overtreder bepaalt op basis van de criteria balanstotaal, jaaromzet en personeelsbestand, volgens de meest recente en op de website van de nationale bank gepubliceerde jaarrekening. Ze wijst, aan de hand van haar jaarrekening voor het boekjaar 2023, op de vaststelling dat ze wordt geconfronteerd met een overgedragen verlies uit het boekjaar 2022, waardoor de beperkte winst die ze genereert dient om dit verlies weg te werken en er geen marge meer is voor het betalen van boetes. Ze verwijt de gewestelijke entiteit dat deze hiermee in haar beoordeling ten onrechte geen rekening heeft gehouden, hoewel deze informatie eenvoudig kan worden geraadpleegd. Ze meent dat er om die reden geen boete kan worden opgelegd, dan wel dat een gebeurlijke boete minstens moet worden opgelegd met uitstel van tenuitvoerlegging.

2.

Verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van de middelen omdat verzoekende partij niet voldoet aan haar stelplicht. Ze stelt (wat betreft het eerste en derde middel) dat verzoekende

partij in het verzoekschrift niet verduidelijkt waarom de herleiding van de boete, omwille van de overschrijding door de gewestelijke entiteit van de redelijke termijn waarbinnen ze een boetebeslissing moet nemen, kennelijk onredelijk is. Ze stelt (wat betreft het derde middel) dat verzoekende partij in het verzoekschrift ook abstractie maakt van de overwegingen in de bestreden beslissing met betrekking tot de hoogte van de boete en het effectieve karakter hiervan, en zich beperkt tot het formuleren van een andersluidend oordeel hierover op basis van haar beperkte financiële draagkracht, zonder enige onwettigheid aan te tonen.

Ten gronde stelt ze dat verzoekende partij niet aantoont, dat de beoordeling van de gewestelijke entiteit in de bestreden beslissing van de begroting van de boete, en in het bijzonder van het waarderingscriterium van de omstandigheden, niet afdoende is gemotiveerd, dan wel foutief of kennelijk onredelijk is. Wat betreft de kritiek op de beoordeling door de gewestelijke entiteit van de overschrijding van haar beslissingstermijn en de gevolgen die daaraan worden gekoppeld (eerste en derde middel), wijst ze op de concrete motivering hierover in de bestreden beslissing, die door verzoekende partij op zich niet wordt betwist en die meer omvat dan een loutere stijlclausule. Ze stelt dat de overschrijding door de gewestelijke entiteit van haar beslissingstermijn, die een termijn van orde is en waarvan de overschrijding niet wordt gesanctioneerd, niet leidt tot bevoegdheidsverlies, en dat de gewestelijke entiteit, binnen haar ruime discretionaire bevoegdheid, kan oordelen over de gevolgen hiervan voor de hoogte van de boete. Ze stelt dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de gewestelijke entiteit erkent dat ze haar beslissingstermijn heeft overschreden en dat de boete om die reden, als compensatie voor de lange duurtijd van de bestuurlijke boeteprocedure, wordt verlaagd. Ze meent dat er in het licht van deze milderende maatregel geen schending voorligt van de redelijke termijn, terwijl verzoekende partij ook niet aannemelijk maakt waarom de verlagingsscoëfficiënt van 25% in de gegeven omstandigheden kennelijk onredelijk is. Ze wijst daarbij op de vaststelling, dat de overschrijding door de gewestelijke entiteit van haar beslissingstermijn geen gevolgen had voor de bewijslevering omdat de resultaten van de analyse van het bedrijfsafvalwater voorliggen en door verzoekende partij bovendien niet worden betwist. Ze stelt dat verzoekende partij ook niet aannemelijk maakt, dat de boeteverlaging niet in verhouding staat tot de lange duurtijd van de bestuurlijke boeteprocedure en dat de nadelen die ze hierdoor ondervond daarmee niet adequaat zijn gecompenseerd. Ze merkt daarbij op dat de lange duurtijd van de boeteprocedure op zich geen afbreuk doet aan de ernst van de feiten, waarover verzoekende partij op zich geen betwisting voert, en dat niet blijkt dat het in het licht hiervan niet langer opportuun was om nog een boete op te leggen.

Wat betreft de kritiek op de ontstentenis van herleiding van het boetebedrag door de gewestelijke entiteit omwille van de geringe financiële draagkracht van verzoekende partij (derde middel), wijst ze op de beoordeling in de bestreden beslissing van de hoogte van de boete, die door verzoekende partij op zich niet wordt betwist. Ze stelt dat verzoekende partij bezwaarlijk kan voorhouden dat ze, door een gebrek aan liquide middelen, niet is gehouden om de toepasselijke milieuvoorschriften na te leven en om de boetes op basis van de gepleegde milieumisdrijven te betalen omdat de wet ook moet worden nageleefd door een onderneming in moeilijkheden. In zoverre verzoekende partij daarbij stelt dat een gebeurlijke boete alleszins moet worden opgelegd met uitstel van tenuitvoerlegging, stelt ze dat niet blijkt dat dit opportuun is in het licht van de ernst en de frequentie van de feiten.

3.

Verzoekende partij volhardt in haar wederantwoordnota in hoofddorde in de argumentatie in haar verzoekschrift.

Wat betreft het lange tijdsverloop van de bestuurlijke boeteprocedure (eerste en derde middel), betwist ze dat dit middel onontvankelijk is. Ze verduidelijkt dat ze 'niet aanvoert dat het boetebedrag kennelijk onredelijk zou zijn, maar wel dat (de motivering van) de (bestreden) beslissing niet toelaat (om) na te gaan hoe het boetebedrag werd berekend, gelet op de kennelijke overschrijding van de redelijke termijn', zodat haar 'kritiek dus niet is gericht op de boeteverlaging als dusdanig, maar wel op het ontbreken van objectieve criteria/maatstaven, op grond waarvan de boeteverlaging werd berekend'. Ze stelt dat ze 'uiteraard onmogelijk kan nagaan of de toegepaste verlaging zorgvuldig en niet arbitrair was, als uit de bestreden beslissing niet kan worden opgemaakt hoe een boeteverlaging werd berekend'. Ze herhaalt dat uit de bestreden beslissing niet blijkt of de gewestelijke entiteit de boeteverlaging in het licht van de overschrijding van haar beslissingstermijn correct en zorgvuldig heeft toegepast. Ten gronde herhaalt ze dat uit de bestreden beslissing niet afdoende blijkt op basis van welke concrete en meetbare criteria door de gewestelijke entiteit is beslist om de boete te verlagen met 25%, zodat er hierbij sprake lijkt van willekeur.

Wat betreft de ontstentenis van herleiding van het boetebedrag omwille van haar geringe financiële draagkracht (derde middel), stelt ze dat uit de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat de gewestelijke entiteit bij de begroting van de boete, en in het bijzonder bij de beoordeling van het waarderingscriterium van de omstandigheden, geen rekening heeft gehouden met haar financiële draagkracht. Ze herhaalt dat de bestreden beslissing hierdoor kennelijk onredelijk is in het licht van het overgedragen verlies in boekjaar 2023. Ze stelt dat haar financiële draagkracht, sinds de vaststelling van het milieumisdrijf en door de lange duurtijd

van de bestuurlijke boeteprocedure, aanzienlijk is verslechterd, zodat dit wel degelijk een relevant element vormt waarmee de gewestelijke entiteit rekening moest houden.

Beoordeling door het College

1.

De gewestelijke entiteit moet bij het opleggen van een bestuurlijke geldboete zorgen dat er geen kennelijke wanverhouding bestaat tussen de opgelegde boete en de feiten die daaraan ten grondslag liggen (artikel 16.4.4 DABM), zodat de boete evenredig moet zijn tot de feiten. Dit wordt nader gepreciseerd door de vereiste, dat de hoogte van de bestuurlijke geldboete wordt afgestemd op de ernst van het milieumisdrijf, terwijl er ook rekening wordt gehouden met de frequentie en de omstandigheden waarin de overtreder dit heeft gepleegd of beëindigd (artikel 16.4.29 DABM). De gewestelijke entiteit beschikt hierbij in het licht van het maximumbedrag van een alternatieve bestuurlijke geldboete (artikel 16.4.27, lid 2 DABM) over een ruime discretionaire bevoegdheid, waarbij ze onder bepaalde voorwaarden in beginsel ook de mogelijkheid heeft om de boete geheel of gedeeltelijk op te leggen met uitstel van tenuitvoerlegging (artikel 16.4.29, §2 DABM). Het College zal bij het toezicht hierop, aan de hand van de argumentatie die regelmatig en in het bijzonder door verzoekende partij wordt voorgelegd, nagaan of de gewestelijke entiteit is uitgegaan van de juiste feitelijke en juridische gegevens, deze correct heeft beoordeeld en op grond daarvan de waarderingscriteria om het boetebedrag te bepalen niet foutief of kennelijk onredelijk heeft toegepast. Dit zal met name moeten blijken uit de juridische en feitelijke motieven die aan de boetebeslissing ten grondslag liggen en die daarin worden vermeld en afdoende moeten zijn, vermits de beslissing als individuele bestuurshandeling ressorteert onder de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Ze moet dus een concrete, precieze en pertinente of draagkrachtige motivering bevatten, waaruit de keuze van de gewestelijke entiteit voor een boete en voor een welbepaald boetebedrag blijkt, zodat de overtreder hiertegen met kennis van zaken kan opkomen.

2.

Als de gewestelijke entiteit een milieumisdrijf wil bestraffen met een alternatieve bestuurlijke geldboete, dient ze bepaalde termijnen in acht te nemen. Ze beschikt hiervoor enerzijds over een termijn van vijf jaar na de datum van afsluiting van het proces-verbaal dat voor het milieumisdrijf is opgesteld, waarna de mogelijkheid tot het opleggen van een geldboete vervalst (artikel 16.4.30 DABM). Dit is een vervaltermijn, zodat de gewestelijke entiteit (en het College op basis van artikel 44 DBRC-decreet) na het verstrijken hiervan niet langer bevoegd is om een geldboete op te leggen. Ze dient anderzijds haar voornemen om een geldboete op te

leggen binnen een termijn van dertig dagen na ontvangst van de beslissing van de procureur des Konings over het niet strafrechtelijk behandelen van het milieumisdrijf aan de vermoedelijke overtreder over te maken (artikel 16.4.36, §1 DABM). Ze kan de vermoedelijke overtreder daarbij eerst, alvorens een geldboete op te leggen, een voorstel doen om een geldsom te betalen binnen een bepaalde termijn, naar aanleiding waarvan de procedure tot oplegging van een geldboete wordt geschorst (artikel 16.4.36, §3 DABM). Als de vermoedelijke overtreder hierop niet tijdig ingaat wordt de boeteprocedure hervat (artikel 16.4.36, §4, lid 2 DABM). Ze beschikt daarna over een termijn van 180 dagen om te beslissen over het opleggen van een geldboete, waarna ze haar beslissing binnen een termijn van 10 dagen aan de overtreder moet betekenen (artikel 16.4.37, lid 1 DABM). Dit zijn ordeterminen, waarvan de schending op zich niet wordt gesanctioneerd, zodat de gewestelijke entiteit na het verstrijken hiervan nog altijd bevoegd is om een geldboete op te leggen en de bestreden beslissing om die reden niet noodzakelijk moet worden vernietigd.

De gewestelijke entiteit heeft op basis van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en in het bijzonder de redelijke termijn, als onderdeel van het zorgvuldigheidsbeginsel, wel de plicht om binnen een redelijke termijn een beslissing te nemen. Onder het begrip ‘kennelijk onredelijke termijn’ verstaat het College een termijn, die zodanig laattijdig is dat het niet meer redelijk kan worden geacht om de overtreder alsnog de normale voor het milieumisdrijf decretaal toepasselijke bestuurlijke punitieve sanctie op te leggen. De redelijke termijnvereiste manifesteert zich ten aanzien van de gewestelijke entiteit als de verplichting om te handelen als een goede huisvader en moet in het licht van de vijfjarige verjaringstermijn, als absolute grens waarbinnen een geldboete kan worden opgelegd, worden geëvalueerd naargelang de concrete omstandigheden. Hierbij kunnen tal van factoren een rol spelen, zoals de complexiteit van het dossier, het gedrag van de bestuurlijke overheden en de houding van de overtreder. De gebeurlijke vaststelling dat de redelijke termijn is overschreden leidt op zich niet noodzakelijk automatisch tot de vernietiging van de bestreden beslissing. De gevolgen hiervan moeten opnieuw worden beoordeeld naargelang de concrete omstandigheden en dit zowel uit het oogpunt van de bewijslevering als van de opportuniteit tot het opleggen van een sanctie en de omvang ervan. Het komt in eerste instantie aan de gewestelijke entiteit toe om binnen haar discretionaire bevoegdheid te oordelen over de (boeteverlagende) gevolgen van de overschrijding van de redelijke termijn. Het College oefent hierop een wettigheidstoezicht uit en gaat met name na of de boetebeslissing op dat punt niet kennelijk onredelijk is.

3.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de gewestelijke entiteit bij het bepalen van het boetebedrag rekening houdt met de ernst van het milieumisdrijf, de frequentie en de

omstandigheden waarin het is gepleegd of beëindigd. Ze overweegt daarover onder de titel ‘de hoogte van de geldboete’ met name het volgende:

“ ...

4.2.1. De ernst van de feiten

... Deze feiten zijn aldus voldoende ernstig om gesanctioneerd te worden met een bestuurlijke geldboete van 11.320 euro ...

4.2.2. De frequentie

Het betreft geen eenmalige schending. Uit onderzoek van het dossier blijkt dat overtreder reeds eerder vergelijkbare feiten ... pleegde. ... Het criterium frequentie geeft dus aanleiding tot een verhoging van de geldboete tot 25.356 euro ...

4.2.3. De omstandigheden

Bij het bepalen van de hoogte van de geldboete wordt rekening gehouden met de bereidheid van de overtreder om voor de vastgestelde schendingen maatregelen te nemen. ... Uit de aanvullende informatie van de toezichthouder blijkt dat bij de latere staalnames in 2023 en 2024 voor er geen overschrijdingen meer werden vastgesteld door de toezichthoudende overheid. ... Dit wordt meegenomen als verzachtende omstandigheid bij het bepalen van de hoogte van de geldboete, wat leidt tot een verlaging van de geldboete tot 16.481 euro. ...

De gewestelijke entiteit ging per schrijven van 24 november 2022 over tot kennisgeving van het voornemen om een bestuurlijke geldboete op te leggen, al dan niet vergezeld van een voordeelontneming. De boetebeslissing moet binnen een termijn van honderdtachtig dagen na deze kennisgeving genomen worden (artikel 16.4.37 DABM). Deze termijn van honderdtachtig dagen is een termijn van orde, waarvan de overschrijding niet gesanctioneerd wordt. Deze beslissingstermijn is inmiddels verstreken.

De gewestelijke entiteit is evenwel van oordeel dat de feiten voldoende ernstig zijn om alsnog een bestuurlijke geldboete op te leggen en acht het, gelet op de voorliggende overschrijding van de beslissingstermijn en rekening houdende met de concrete elementen in het dossier, passend en redelijk om het boetebedrag te verlagen tot 12.350 euro.

Ten slotte zijn er, wat dit misdrijf betreft, geen verdere bijzondere omstandigheden die in rekening worden genomen bij het bepalen van de hoogte van de boete.

...”

Verwerende partij betwist tevergeefs dat de middelen onontvankelijk zijn omdat verzoekende partij niet voldoet aan haar stelplicht en nalaat om de motieven van de bestreden beslissing concreet bij haar kritiek te betrekken, zodat haar exceptie wordt verworpen.

4.1.

Een middel bestaat uit een voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel en van de wijze waarop deze rechtsregel of dit rechtsbeginsel volgens verzoekende partij wordt geschonden. De vereiste dat het verzoekschrift een uiteenzetting dient te bevatten van de feiten en de middelen (artikel 15, lid 1, 4° Procedurebesluit), impliceert niet dat verzoekende partij expliciet de rechtsregels of rechtsbeginselen moet vermelden die volgens haar door de bestreden beslissing worden geschonden. Het is enkel noodzakelijk dat de uiteenzetting in het verzoekschrift het voor het College in het kader van zijn legaliteitstoetsing, en voor verwerende partij in het kader van haar verdediging, mogelijk maakt duidelijk te begrijpen wat de bestreden beslissing wordt verweten. Het College vernietigt de bestreden beslissing wanneer deze onregelmatig is omwille van de schending van een rechtsregel of algemeen rechtsbeginsel (artikel 35 DBRC-decreet).

4.2.

Uit het verzoekschrift blijkt duidelijk dat verzoekende partij de degelijkheid betwist van de begroting van de boete in de bestreden beslissing, die ze niet afdoende gemotiveerd en kennelijk onredelijk acht in het licht van de overschrijding door de gewestelijke entiteit van de redelijke termijn waarbinnen ze een boetebeslissing moet nemen en haar preciaire financiële draagkracht. Bovendien blijkt uit de antwoordnota van verwerende partij dat ze daarover inhoudelijk standpunt heeft ingenomen, waaruit blijkt dat ze wel degelijk begrijpt waarom verzoekende partij meent dat de bestreden beslissing onregelmatig is en om die reden moet worden vernietigd.

5.

Verzoekende partij maakt niet aannemelijk, dat de beoordeling in de bestreden beslissing van de gevolgen van de overschrijding door de gewestelijke entiteit van haar termijn om een boetebeslissing te nemen, niet afdoende is gemotiveerd en kennelijk onredelijk is in het licht van de ernst en de frequentie van het milieumisdrijf. Ze toont met name niet aan dat de gewestelijke entiteit de haar toegekende appreciatiebevoegdheid niet naar behoren heeft uitgeoefend, door het boetebedrag van 16.481 euro meetbaar te verlagen met 4.131 euro tot 12.350 euro, en dat er redenen zijn om de boete bijkomend te verminderen omwille van het tijdsverloop van de boeteprocedure.

5.1.

Zoals blijkt uit het administratief dossier en door verzoekende partij niet wordt betwist, wordt het PV, naar aanleiding waarvan de bestreden boete is opgelegd, afgesloten op 7 april 2022. De procureur des Konings beslist vervolgens op 13 oktober 2022 om het milieumisdrijf niet strafrechtelijk te behandelen, waarvan de gewestelijke entiteit op 14 oktober 2022 in kennis wordt gesteld. De gewestelijke entiteit brengt verzoekende partij vervolgens op 24 november 2022 op de hoogte van het voornemen om haar eventueel een bestuurlijke geldboete op te leggen, in het kader waarvan verzoekende partij tijdig een schriftelijk verweer indient, waarna ze op 27 juni 2025 beslist om de bestreden boete op te leggen. De gewestelijke entiteit heeft de termijn van 180 dagen, waarbinnen ze in beginsel moet beslissen over het opleggen van een geldboete, en die een aanvang neemt vanaf de kennisgeving aan de vermoedelijke overtreder van haar voornemen hiertoe, dus met ongeveer zesentwintig maanden overschreden. Verzoekende partij betwist niet dat de vervaltermijn van de gewestelijke entiteit, waarbinnen ze voor het milieumisdrijf een geldboete kan opleggen, op dat ogenblik nog niet was verstreken. Ze verwijt de gewestelijke entiteit enkel dat uit de bestreden beslissing niet afdoende blijkt waarom ze de haar opgelegde decretale ordetermijn om een boetebeslissing te nemen niet heeft gerespecteerd en waarom het boetebedrag om die reden slechts met ongeveer 25% is herleid.

5.2.

De gewestelijke entiteit oordeelt in de bestreden beslissing dat het, ondanks de overschrijding van haar beslissingstermijn, alsnog is aangewezen om een boete op te leggen. Ze meent dat het lange tijdsverloop geen reden mag zijn om verzoekende partij aan sanctionering te laten ontsnappen, en dat het primaire doel van een bestuurlijke geldboete, met name leedtoevoeging door een punitieve sanctie, alsnog kan worden bereikt. Ze steunt dit oordeel op de ernst van de feiten, die blijkt uit de uitvoerige motivering hierover in de bestreden beslissing. Ze wijst daarbij op de vaststelling dat verzoekende partij een klasse 1-inrichting exploiteert, zodat het is aangewezen dat ze met een punitieve sanctie alsnog wordt gewezen op haar verantwoordelijkheid om de regelgeving tot bescherming van de oppervlaktewaterkwaliteit na te leven. Ze wijst ook op de frequentie van het milieumisdrijf en met name op het bestaan van zowel eerdere als latere vergelijkbare feiten. Ze erkent dat verzoekende partij remediërende maatregelen nam, die als verzachtende omstandigheid in rekening worden gebracht, maar stelt dat het afschrikwekkend effect van de boete haar in de toekomst moet motiveren om de regelgeving tot bescherming van de oppervlaktewaterkwaliteit te blijven naleven. Ze meent echter dat de opgelegde boete omwille van het lange tijdsverloop moet worden herleid met ongeveer 25%. Hieruit blijkt dat de gewestelijke entiteit erkent, dat

de redelijke termijn waarbinnen de boeteprocedure in het licht van de concrete omstandigheden moest worden afgehandeld, dermate is overschreden, dat dit gegeven moet leiden tot een boetevermindering, om het mogelijk nadeel dat verzoekende partij heeft geleden door het onredelijk lang uitblijven van een boetebeslissing te herstellen. Ze steunt zich hiervoor op concrete motieven en niet op loutere stijlclausules, waarbij ze concreet aangeeft van welk boetebedrag ze vertrekt en hoeveel dit wordt verlaagd. Het College kan dan ook, in het kader van de legaliteitstoets waarmee het is belast, beoordelen of de toegepaste vermindering van de boete niet kennelijk onredelijk is in het licht van de termijnoverschrijding en de gegevens van het dossier.

5.3.

In zoverre verzoekende partij stelt, dat de bestreden beslissing geen afdoende verantwoording bevat voor het onredelijk lang uitblijven van de boetebeslissing, gaat ze voorbij aan de vaststelling dat dergelijke verantwoording hoogstens relevant is om te oordelen of er sprake is van een overschrijding van de redelijke beslissingstermijn, terwijl de gewestelijke entiteit in de bestreden beslissing erkent dat ze haar beslissingstermijn aanzienlijk heeft overschreden. De gewestelijke entiteit kan dan ook volstaan met te verantwoorden waarom ze meent dat het, ondanks deze termijnoverschrijding, nog altijd opportuun is om een bestuurlijke geldboete op te leggen en in welke mate de boete in het licht hiervan moet worden herleid.

5.4.

Verzoekende partij, die terecht opmerkt dat ze tijdens de bestuurlijke boeteprocedure diligent handelde door tijdig een schriftelijk verweer in te dienen bij de gewestelijke entiteit, voert geen ernstige betwisting over het feit dat de overschrijding van de redelijke termijn in voorliggend dossier geen gevolgen had uit het oogpunt van de bewijslevering, en haar recht van verdediging niet heeft aangetast. Zoals verwerende partij opmerkt, liggen de resultaten van de analyse van het geloosde bedrijfsafvalwater voor en voert verzoekende partij hierover op zich geen betwisting. Het lange tijdsverloop van de boeteprocedure had voor verzoekende partij op vlak van bewijs eerder gunstige gevolgen. De gewestelijke entiteit kon hierdoor, naast de argumentatie van verzoekende partij in haar schriftelijk verweer van 22 december 2022, ook rekening houden met aanvullende informatie van de verbalisant. Daaruit blijkt onder meer dat er bij latere staalnames bij verzoekende partij in 2023 en 2024, ingevolge investeringen van verzoekende partij in haar waterzuiveringsinstallatie, voor alle parameters geen overschrijdingen meer zijn vastgesteld. De gewestelijke entiteit heeft dit gegeven meegenomen als element bij haar beoordeling van de verzachtende omstandigheid, dat verzoekende partij bereidheid heeft getoond om maatregelen te nemen naar aanleiding van de vaststellingen van de verbalisant, waardoor de boete bijkomend is herleid.

5.5.

Verzoekende partij maakt niet afdoende aannemelijk dat ze door het lange tijdsverloop van de bestuurlijke boeteprocedure zichtbaar schade of nadelen heeft ondervonden. Ze reikt alleszins geen concrete elementen aan, waaruit blijkt dat het mogelijks door haar geleden nadeel, door het overschrijden door de gewestelijke entiteit van de ordetermijn om een boetebeslissing te nemen, niet adequaat is hersteld door de herleiding van de boete met ongeveer 25%. Ze toont ook niet aan dat een bestraffing in het licht van de ernst en de frequentie van de feiten niet langer passend en noodzakelijk is. Ze maakt met name niet aannemelijk dat de beoordeling in de bestreden beslissing van het eerste waarderingscriterium van de ernst van de feiten, waarnaar de gewestelijke entiteit verwijst, foutief of kennelijk onredelijk is, en voert hierover op zich zelfs geen betwisting. Dit geldt ook voor de waarderingscriteria van de frequentie van de feiten en de verzachtende omstandigheden. Ze toont tenslotte niet aan, dat de door de gewestelijke entiteit toegepaste herleiding van de boete, naar aanleiding van het tijdsverloop van de bestuurlijke boeteprocedure, niet evenredig is met de termijnoverschrijding en de concrete gegevens van het dossier.

6.

Verzoekende partij maakt ook niet aannemelijk dat de beoordeling in de bestreden beslissing van haar financiële draagkracht niet afdoende is gemotiveerd en kennelijk onredelijk is in het licht van haar jaarrekening voor het boekjaar 2023. Ze toont met name niet aan dat de gewestelijke entiteit de haar toegekende appreciatiebevoegdheid niet naar behoren heeft uitgeoefend en dat de beoordeling van de omstandigheden, waarbij er geen rekening wordt gehouden met haar financiële draagkracht door het boetebedrag bijkomend te verlagen of door de boete op te leggen met uitstel van tenuitvoerlegging, foutief of kennelijk onredelijk is.

6.1.

Er bestaat tussen partijen op zich geen betwisting over het principe, dat de gewestelijke entiteit, in het kader van haar ruime discretionaire bevoegdheid om de hoogte te bepalen van de bestuurlijke geldboete, bij de begroting hiervan rekening kan houden met de grootte en daarmee gerelateerd de financiële draagkracht van de overtreder op het ogenblik van de bestreden beslissing, en de boete in het licht van haar sanctionerend doel hierop kan afstemmen. Verzoekende partij wijst in dit kader, in navolging van het (publiek raadpleegbare) beslissingskader 'bestuurlijke beboeting milieuschendingen door de gewestelijke beboetingsentiteit', op de vaststelling dat de gewestelijke entiteit de grootte en de financiële middelen van een onderneming-overtreder (op objectieve wijze) kan inschatten op basis van de criteria balanstotaal, omzet en het aantal werknemers, die kunnen worden afgeleid uit de

(op de website van de Nationale Bank) publiek raadpleegbare jaarrekening van de onderneming, volgens de drempelwaarden uit de artikelen 1:24, §1 en 1:25, §1 van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen van 23 maart 2019.

6.2.

Verzoekende partij maakt in het licht van de voorliggende stukken, in het bijzonder haar jaarrekening voor het boekjaar 2023, niet afdoende concreet aannemelijk dat de gewestelijke entiteit, bij haar beoordeling in de bestreden beslissing van de omstandigheden, ten onrechte geen rekening houdt met haar financiële draagkracht en deze beoordeling daardoor kennelijk onredelijk is. Ze beperkt zich tot de verwijzing naar het feit, dat uit haar jaarrekening voor het boekjaar 2023 blijkt dat de beperkte winst die ze heeft gegenereerd is aangewend om het overgedragen verlies uit het boekjaar 2022 weg te werken, op basis waarvan ze vervolgens beweert dat ze de bestreden boete niet kan betalen. Ze laat echter geheel na om haar financiële draagkracht te kaderen in het licht van haar balanstotaal, jaaromzet en personeelsbestand, volgens haar meest recente en op de website van de Nationale Bank gepubliceerde jaarrekening. Ze maakt ook niet aannemelijk dat de opgelegde boete disproportioneel is in het licht van haar financiële draagkracht en om die reden moet worden herleid tot 0 euro. Ze toont met name geenszins, aan de hand van actuele boekhoudkundige gegevens, aan dat ze de bestreden boete niet kan dragen en dat deze haar goede werking in het gedrang brengt. De niet betwiste vaststelling, dat uit haar jaarrekening voor het boekjaar 2023 blijkt dat er een overgedragen verlies was uit het boekjaar 2022, volstaat hiervoor niet. Verzoekende partij heeft de gewestelijke entiteit hierover tijdens de bestuurlijke boeteprocedure overigens niet geïnformeerd, waaruit blijkt dat dit element volgens haar klaarblijkelijk geen belangrijk aspect vormt bij de begroting van de boete. Ze is, in navolging van haar schriftelijk verweer, nochtans zowel op 14 mei 2025 als op 10 juni 2025 expliciet uitgenodigd voor een hoorzitting op 11 juni 2025 met betrekking tot onder meer voorliggend dossier, maar heeft hiervan op 10 juni 2025 afstand gedaan.

6.3.

Verzoekende partij verwijt de gewestelijke entiteit in dit kader ook tevergeefs dat deze de geldboete in de bestreden beslissing niet al dan niet gedeeltelijk oplegt met uitstel van tenuitvoerlegging. Een alternatieve bestuurlijke geldboete 'kan geheel of gedeeltelijk worden opgelegd met uitstel van tenuitvoerlegging, voor zover geen bestuurlijke geldboete noch een strafrechtelijke geldboete of gevangenisstraf werd opgelegd voor het plegen van een milieumisdrijf en/of milieu-inbreuk gedurende vijf jaar voorafgaand aan het milieumisdrijf' (artikel 16.4.29, §2, lid 1 DABM). Verzoekende partij heeft de gewestelijke entiteit in haar schriftelijk verweer niet verzocht om een gebeurlijke boete op te leggen met uitstel van

tenuitvoerlegging en de gewestelijke entiteit heeft deze 'mogelijkheid' niet ambtshalve onderzocht. Ongeacht de vaststelling dat uit de beoordeling in de bestreden beslissing van het waarderingscriterium van de frequentie niet blijkt dat verzoekende partij voldoet aan de voorwaarden om te kunnen genieten van een uitstel, toont ze in het licht van de ernst en de frequentie van de feiten niet aan dat dit opportuun is en dat de (ontstentenis van) beoordeling hierover in de bestreden beslissing kennelijk onredelijk is.

De middelen worden verworpen.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

Verzoekende partij voert de schending aan van:

- artikel 16.4.30 DABM
- de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen

Ze stelt dat het College, bij een gebeurlijke vernietiging van de bestreden beslissing na 7 april 2022, niet langer zelf een beslissing kan nemen over de boete en bepalen dat zijn uitspraak daarover de vernietigde beslissing vervangt, conform artikel 44 DBRC-decreet. Ze stelt dat het College immers ook is gebonden door de vervaltermijn in artikel 16.4.30 DABM, op basis waarvan een bestuurlijke boete slechts kan worden opgelegd binnen vijf jaar na datum van afsluiting van het proces-verbaal, dat over het milieumisdrijf is opgesteld. Ze wijst op de vaststelling dat het PV in voorliggend dossier is afgesloten op 7 april 2022, zodat er op basis daarvan na 7 april 2022 geen boete meer kan worden opgelegd.

2.

Verwerende partij stelt dat het middel onontvankelijk is omdat verzoekende partij hierbij geen belang heeft. Ze wijst op de vaststelling dat verzoekende partij uitgaat van de hypothese, dat de bestreden beslissing wordt vernietigd en dat het College in een daaropvolgende eigen beslissing over de boete de vervaltermijn in artikel 16.4.30 DABM zal miskennen. Ze stelt dat het middel hierdoor niet kan leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissing, zodat verzoekende partij daarbij geen voordeel heeft, terwijl het College bovendien materieel onbevoegd is om kennis te nemen van een gebeurlijke toekomstige beslissing.

Ten gronde stelt ze dat de situatie, waarbij het College na de vernietiging van de bestreden beslissing na 7 april 2027 niet langer zelf een beslissing kan nemen over de boete, waarbij het bepaalt dat zijn uitspraak daarover de vernietigde beslissing vervangt, zich vooralsnog niet voordoet. Ze stelt dat er op heden dan ook geen schending voorligt van artikel 16.4.30 DABM en dat de gebeurlijke schending hiervan desgevallend pas later kan worden aangevoerd.

3.

Verzoekende partij volhardt in haar wederantwoordnota in hoofddorde in de argumentatie in haar verzoekschrift. Ze meent dat ze wel degelijk belang heeft om te wijzen op artikel 16.4.30 DABM. Ze merkt op dat er hierover pas een oordeel kan worden gevormd, als de bestreden beslissing na 7 april 2022 wordt vernietigd.

Beoordeling door het College

Het middel dient in het licht van de verwerping van het eerste en derde middel niet te worden onderzocht omdat de bestreden beslissing niet wordt vernietigd. Voor zoveel als nodig, merkt het College nog op dat het bij een gebeurlijke vernietiging van de bestreden beslissing nog zelf een beslissing kon nemen over de boete en kon bepalen dat zijn uitspraak daarover de vernietigde beslissing vervangt omdat de vervaltermijn in artikel 16.4.30 DABM vooralsnog niet is verstreken.

VI. Kosten

1.

De kosten van het geding worden geheel of deels ten laste gelegd van de partij die in het ongelijk wordt gesteld (artikel 33, lid 1 van het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges - hierna: DBRC-decreet). Het College kan daarbij, op verzoek van een partij, een rechtsplegingsvergoeding toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en honoraria van de advocaat van de partij die in het gelijk wordt gesteld (artikel 31/1, §5 DBRC-decreet). Het basisbedrag van deze vergoeding bedraagt 840 euro en kan op gemotiveerde wijze door het College worden verlaagd tot minimum 168 euro of verhoogd tot maximum 1.680 euro. Het College houdt daarbij rekening met de financiële draagkracht van de in het ongelijk gestelde partij, om het bedrag van de vergoeding te verlagen, de complexiteit van de zaak en de kennelijk onredelijke aard van de situatie (artikel 31/1, §5, lid 3 DBRC-decreet en artikel 20/1, §1 Procedurebesluit).

2.

De kosten van het geding worden ten laste gelegd van verzoekende partij, die door de verwerping van haar verzoek tot vernietiging wordt beschouwd als de partij die in het ongelijk wordt gesteld. Ze dient dan ook het door haar betaalde rolrecht zelf te dragen, terwijl ze is gehouden tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding aan verwerende partij. De vordering van verwerende partij tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding ten belope van het basisbedrag van 840 euro wordt slechts deels ingewilligd ten belope van 250 euro. Zoals blijkt uit de feiten (randnummer 6), zijn er tegen verzoekende partij vier bestuurlijke boeteprocedures opgestart, waarbij er op dezelfde datum vier onderscheiden boetes zijn opgelegd, die door verzoekende partij allemaal met een afzonderlijk verzoekschrift bij het College worden betwist. Verzoekende partij, die in alle procedures wordt vertegenwoordigd door dezelfde advocaat, voert daarbij in essentie telkens dezelfde argumentatie aan, die door de advocaat van verwerende partij in essentie telkens op dezelfde wijze wordt weerlegd. In het licht van deze concrete omstandigheden, is het dan ook kennelijk onredelijk om in elk van deze gerelateerde procedures een basisrechtsplegingsvergoeding op te leggen, als forfaitaire tegemoetkoming in de kosten en erelonen van de advocaat van verwerende partij, te meer deze dossiers niet complex zijn.

VII. Beslissing

1. Het beroep wordt verworpen.
2. De kosten van het beroep, begroot op 100 euro rolrecht en 250 euro rechtsplegingsvergoeding voor verwerende partij, zijn ten laste van verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken op 12 maart 2026 door de eerste kamer.

De griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,